

Svar Motion Ingrid Lewin

Kommentar till motionen

Urvalet av hingstar är det enskilt viktigaste momentet för att styra aveln i den riktning vi önskar, och förhoppningsvis få det vi kallar för avelsframsteg. Därför skapar det självklart också engagemang bland alla avelsintresserade parter. SWB ser över hingstregelverket, inklusive reglerna och upplägget för bruksprovet, varje år. Med jämna mellanrum har vi också större genomgångar då vi bjuder in till mer ingående diskussioner. Detta har skett åtminstone 3-4 gånger under de senaste 10 åren i olika former, vilket kan tyckas ofta, då kontinuitet och långsiktighet är av största vikt när det gäller hingstselektion.

Att vårt hingstselektionssystem är effektivt ur ett selektionsperspektiv är ställt utom allt tvivel. Flera uppföljningar av bruksprovet visar att såväl arvarbarheter som genetiska samband med tävlingsresultat är höga till mycket höga, och väl i nivå med motsvarande siffror för andra länders bruksprov. Eftersom diskussionen är återkommande är det emellertid inte dessa fakta som ifrågasätts, utan andra värden associerade med hingstselektionen.

Senast under 2016-2017 har ett antal möten med representanter från näringen genomförts, förslag har tagits fram och diskuterats med näringen samt i SWB:s utskott, avelsvärderingsnämnd och styrelse. Diskussionerna ledde fram till en del ändringar som sätts gradvis med början vid bruksprovet 2017. En ansevärd mängd tid och resurser lades på den här revisionen av hingstselektionen. Under den här genomgången har SWB:s bruksprovs status internationellt varit en viktig fråga. Diskussioner har förts med tyska FN, dvs tyska ridsportförbundet (Die Deutsche Reiterliche Vereinigung), som är den instans i Tyskland som beslutar om den tyska hingstselektionen. Diskussionerna har lett till att SWB:s bruksprov nu är godkänt som åtminstone motsvarande det tyska sportprovet, vilket i sammanhanget får ses som en stor framgång. När det gäller det tyska 14-dagarsprovet har SWB fört samtal med Dansk Varmblod och tyska FN om det 14-dagarsprov som genomförs i Danmark. För Dansk varmbloods del är man positiv till att även Svenska hingstar skulle kunna delta i provet, då fler deltagare gör provet mindre kostsamt att genomföra. Resultatet i 14-dagarsprovet berättigar däremot inte till godkännande i DWB. Tyska FN har lämnat muntligt besked att enbart svenska/svenskägda/svenskmanagerade hingstar som är grundregistrerade i Tyskland och som uppnår godkänt resultat i 14-dagarsprovet i Danmark, skulle kunna godkännas i Tyskland. Alltså har godkännandet inte med provets kvalitet att göra, liksom det enbart delvis har med hingstarnas kvalitet att göra. Det handlar istället om politik.

För tyska FN gäller att de inte godkänner något annat än prov som genomförs exakt enligt deras regler. Provets upplägg, plats etc. ska vara godkänt av FN innan man drar igång. Naturligtvis gäller att egen ryttare inte godkänns vid stationsproven, utan provryttare managerar hingsten. Från FN:s sida motiverar man dessa bestämmelser med att man kämpat hårt för acceptans för det nya upplägget i de egna leden och att godkänna andra upplägg med kortare prov och egna ryttare skulle undergräva förtroendet för det egna upplägget.

KWPN har som policy att inte godkänna några andra bruksprov alls än det egna. Man är ytterst restriktiv med att godkänna hingstar som inte passerat det egna selektionssystemet. Kannan och De Niro är exempel på hingstar man gjort undantag för, och då först när de toppat världsrankingen för fadershingstar.

Återstår om vi kan få SWB:s bruksprov accepterat av Selle Français, de belgiska förbunden (BWP, SBS) och de nordiska förbunden. Här kan SWB bli betydligt bättre på att visa på vilka fina resultat vår

avel uppnått med det befintliga selektionssystemet. SWB ligger i topp på både HorseTelex och Hippomundos rankings för både hoppning och dressyr. Detta är information som måste lyftas mer och marknadsföra SWB och våra metoder även internationellt.

En del av problemet är också att yngre SWB-hästar inte exponeras på kontinenten i någon större utsträckning. Den europeiske uppfödaren har således ingen aning om vilka stammar och aktiva avelshingstar som finns i Sverige, och hur de förärver sig. Det är också ett problem att tillgången på tävlingar med internationell status är dålig i Sverige. Det leder till att det blir svårare för svenska hästar och ryttare att samla FEI-poäng och i förlängningen även att avelshingstar som verkar enbart i svensk avel har svårt att hävda sig på fadershingstrankingarna – som också baseras på FEI-tävlingar. Utan framgångar i dessa sammanhang är det svårt att skapa ett intresse och efterfrågan på hingstar stationerade i Sverige.

När hingstar väl är intressanta för den Europeiska uppfödarkåren verkar det inte vara något problem att godkänna dem på meriterna från de svenska bruksprovet. Senast i raden är Total Hope, som är godkänd i de flesta tyska förbund, liksom i Dansk Varmblod, utan att ha genomfört något annat bruksprov än det svenska. Återigen talar detta för att det inte är vårt selektionssystem det är fel på, utan intresse måste skapas för individerna vi föder upp.

På motsvarande sätt verkar inte bruksprovets längd ha någon betydelse när man på kontinenten accepterar hingstar från förbund som BWP, SbS och Zangerseheide, vilka samtliga har extremt korta bruksprov, i vissa fall kombinerat med resultat från tävling.

Svar på motionen

Styrelsen uppfattar motionen som att motionären önskar att frågorna diskuteras i fler forum än vad som hittills gjorts. Styrelsen lämnar till mötet att avgöra om mer resurser ska läggas på detta i dagsläget, eller om styrelsen och kansliet kan få förtroendet att avgöra när tidpunkten är lämplig för en förnyad revision, samtidigt som ett kontinuerlig arbete naturligtvis pågår med årliga revisioner av hingstregelverket.